

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 124.

Tredie Session.

69de Møde.

Løverdagen den 31te Januar.

(Fortf.)

Bjerring (fortsat): Naar man endelig har anført, at denne Lov ikke indeholdt Alt, hvad man kunde ønske, saa vil jeg, næstefter at vise tilbage til, hvad jeg nylig har sagt, at Præsindstændterlovgivningen vistnok heller ikke indeholdt Alt, hvad man kunde ønske, idetmindste ikke Alt, hvad alle Mennesker dengang ønskede, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der jo heller ikke — saaledes som ogsaa det ærede Udvalg har yttret — har været Tale om at give en Grundlov for Colonierne, men kun et Grundlag, paa hvilket man kunde bygge videre. Jeg troer, at, fordi en Ting, som man ønsker, ikke indeholdes i en Lov, kan man meget godt antage denne Lov; thi hvad man har, det har man, og det Enkelte, som man ønsker, kan man muligvis forskaffe sig senere. Jeg troer derfor, at jeg med fuldkommen Rolighed kan indstille til det ærede Thing, at vedtage Lovforslagets] Overgang til 3die Behandling saaledes, som nu de enkelte Paragrapher ere vedtagne med en ikke ubetydelig Majoritet i Thinget.

Finantsministeren: Idet jeg takker den ærede Taler for det Foredrag, han nylig har holdt, er der dog en Bemærkning, som jeg troer at burde føle nogle enkelte Dyringer til, idet nemlig den ærede Landstthingsmand har udtalt, at jeg skulde have yttret, at jeg ikke vilde have noget imod, at man forkastede Lovforslaget. Saaledes troer jeg ikke, at jeg har yttret mig, og maa ialfald beklage, om nogle Dyringer af mig skulde have givet Anledning til at antage, at det var mig ligegyldigt, om det Lovforslag, jeg selv har fremlagt, blev antaget eller ikke; men hvad jeg har tilladt mig at udtale, og hvortil det ialfald har været

min Mening at indskrænke mig, det var for det første dette, at naar dette Lovforslag blev forkastet, saa antog jeg ikke lettelig, at det vilde være muligt i en nær Fremtid at bringe et andet Forslag frem af den Guldstændighed og det Omfang, som det ærede Udvalg havde tænkt sig; og dernæst har jeg yttret, at jeg saa hellere dette Lovforslag forkastede, end at jeg vilde tilraade Hs. Majestæt at sanctionere et saadant Lovforslag som det, der af det ærede Udvalg til denne Sags 2den Behandling var formuleret.

Ogholm: Det høitærede Thing vil undskyldte, at jeg et Dieblit optager dets Tid for en personlig Bemærkning. Med Hensyn til de Dyringer, der fra enkelte Sider ere faldne om det Værd, som Udvalget synes at have sat paa de 10 Mænds Erklæring, maa jeg erklære, forinden jeg gaar over til at stemme mod Sagens Overgang til 3die Behandling, at de 10 Mænds Forhandlinger og Erklæringer for mig have været af meget betydeligt Værd, ligesom jeg ogsaa tildeels personlig kjender nogle af de Herrer, og antager deres Valg for at være meget hensigtsmæssigt og af den Natur, at jeg ogsaa antager, at de fleste af dem vilde være blevne gjenvalgte under andre Bestemmelser for deres Valg, og at det derfor paa ingen Maade er af Mangel paa Hensyn til deres Dygtighed og Competence, naar jeg her har tilladt mig at dissentiere i adskillige Punkter fra dem; men min Hovedindvending mod Vedtagelsen af Loven, saaledes som den nu foresligger, er, at den indeholder meget mere, end der nogensinde er forelagt disse Mænd til Betænkning, og skøndt jeg ialfald ikke er af dem, som gaar meget yderligt i denne Retning, troer jeg dog ikke, at det er consequent paa den danske Rigsdag at ville udstæde Love for Medborgere, uden saavidt muligt at have hørt deres Mening desangaaende.